

ICL no sap encara si podrà seguir abocant al Cogulló quan resta un mes per a la data límit

L'empresa consensua amb la Generalitat les mesures i els arguments per al període transitori que vol presentar davant el jutge

David Bricollé 01.06.2017 | 01:24

Les instal·lacions de l'empresa a Sallent. **Arxiu/Enric Badia**

- Les possibles solucions al runam: o un acord reflectit al Pla Director, o una petició de l'empresa al jutge
- 10 alternatives per continuar treballant a la mina de Sallent

La data del 30 de juny del 2017 segueix penjant com una espasa de Dàmocles damunt del futur de l'explotació minera a **Sallent**. És el

límit que, a hores d'ara, tot just d'aquí a 30 dies, continua fixant el final dels abocaments al runam salí del Cogulló del material excedent que genera l'activitat. Un dipòsit que ICL, l'empresa explotadora, ha reiterat que necessita poder seguir utilitzant durant un període més perllongat –tot i que amb una aportació inferior a l'actual– per disposar del marge suficient per completar les infraestructures del pla Phoenix a **Súria** (bàsicament la rampa subterrània de cinc quilòmetres de longitud) i poder així traslladar plantilla cap a aquell sector. L'empresa insisteix que, si no hi ha aquest marge (complementat amb altres mesures que ja va anunciar), l'activitat a Sallent s'haurà d'aturar en sec sense opcions immediates de recol·locació.

El que hi ha ara com ara és molta reserva per part dels actors principals en aquest procediment. De moment, Govern i empresa segueixen negociant les mesures transitòries que planteja ICL (i que **Regió7** va avançar en una entrevista publicada el 12 de maig passat) com a alternatives complementàries a l'ajornament de la data final. Mesures que seran l'argument que s'acabarà presentant davant el jutge del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que en el seu dia va anul·lar parcialment el pla general urbanístic de Sallent i que posteriorment va acceptar l'acord d'Urbanisme (en què es fixaven les acotacions físiques i temporals del runam). Serà el mateix magistrat el que haurà de valorar les propostes que li presenti ICL i estimar si donen compliment a la sentència que va dictar quatre anys enrere. Abans, però, l'empresa ha volgut presentar i consensuar aquestes mesures amb el Govern per anar a l'uníson, ja que va ser la direcció general d'Urbanisme la que amb l'acord aprovat l'octubre del 2014 va facilitar una primera via per complir la sentència.

El que planteja és una combinació de sis mesures, tal com ja va avançar aquest diari. D'entrada, com es deia anteriorment, continuar abocant runam salí al Cogulló fins al tercer trimestre del 2019, però amb menor quantitat. En total, preveu abocar durant aquest temps extra al dipòsit menys del 5% del seu volum actual. Aquests abocaments, si s'accepta l'ajornament de la data, l'empresa ha fixat que s'acabarien al llarg del tercer trimestre del 2019 i sempre sense excedir els límits d'alçada i perímetre fixats.

Per reduir aquesta aportació i no haver de cessar l'activitat, una de les mesures complementàries més rellevants que planteja és la construcció de la primera fase d'una planta de purificació de la sal. Un cop hagi acabat l'activitat a Sallent, l'empresa assegura que aquesta planta ha de ser un instrument de restauració del dipòsit salí. És a dir, que en un primer moment (al llarg del període transitori) el material que entraria a la planta i que es purificaria seria l'excedent que sortís directament de l'explotació de la potassa a Sallent, mentre que, un cop hagués cessat l'activitat en aquest front el material que es tractaria ja seria de l'acumulat als runams sallentins (començant pel de la de Botjosa).

Per altra banda, ICL també preveu incrementar el triatge dins la mina fins a un 30%. De tal manera que part del residu es quedarà a dins, als forats que s'hi van fent. La resta de solucions que planteja l'empresa són donar prioritat a la venda de sal de desgel de Sallent; portar més sal de Sallent a Súria de la que es trasllada actualment; i optimitzar l'ús del col·lector, fer servir tota la capacitat que té permesa i que, ara per ara, per qüestions de producció no es pot optimitzar al 100%. Amb totes aquestes mesures i amb la posada en marxa de la segona fase del pla Phoenix, l'empresa minera preveu que, l'any 2021, aconseguirà produir sense residu.

De moment, Govern i empresa estan negociant aquestes mesures transitòries, però l'última paraula serà del jutge, que haurà de decidir si les propostes d'ICL **Iberpotash** donen compliment a la sentència del TSJC.

Opcions insuficients

Quan, a principi del 2016, es va presentar un avanç del Pla Director Urbanístic (PDU) de la **Mineria**, en aquell document inicial la Generalitat ja recollia un seguit d'opcions (vegeu desglossat) per a aquest període transitori, ja que en aquell moment ja es veia que la data límit per abocar al Cogulló i el final de la construcció de la rampa de Cabanasses no quadrarien pels problemes amb què ha anat topant aquesta infraestructura i que l'han fet endarrerir.

D'aquell seguit d'opcions, quan es va fer l'aprovació inicial del PDU, les solucions es van concentrar a transportar la sal en camions fins a Abrera o Sant Joan Despí per tal d'evacuar-la des d'aquest punt cap al mar pel col·lector de salmorres, ja que des d'aquest punt la canalització està més dimensionada. ICL, però, va deixar clar des del primer moment que havia analitzat el pros i contres d'aquestes opcions i que la conclusió era que resultava insuficient i difícilment viable pel trànsit de camions que generaria a la carretera.